

## POSTANOWIENIE

Dnia 19 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jolanta Strusińska-Żukowska (przewodniczący)

SSN Zbigniew Hajn (sprawozdawca)

SSN Halina Kiriło

w sprawie z protestu wyborczego B. W.

przeciwko ważności wyborów do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i do Senatu  
Rzeczypospolitej Polskiej,

przy udziale:

1) Prokuratora Generalnego,

2) Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń  
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 19 listopada 2015 r.,

postanawia:

**pozostawić protest bez dalszego biegu.**

## UZASADNIENIE

B.W. wniósł protest wyborczy przeciwko ważności wyborów do Sejmu i Senatu, przeprowadzonych w dniu 25 października 2015 r. W ocenie wnoszącego protest wybory te są sprzeczne z art. 129 ust. 2 Konstytucji RP i nie zostały zarządzone przez organ wskazany w upoważnieniu – Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej. Wskazał również, że zarzut naruszenia art. 129 ust. 2 Konstytucji RP wywodzi z braku stosownej ustawy wykonawczej.

Państwowa Komisja Wyborcza oraz Prokurator Generalny wniosli o pozostawienie protestu bez dalszego biegu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 241 § 1 i 3 w związku z art. 258 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy (Dz.U. 2011 Nr 21, poz.112 ze zm.; dalej: Kodeks wyborczy) wnoszący protest przeciwko ważności wyborów do Sejmu i przeciwko ważności wyborów do Senatu powinien sformułować w nim zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których opiera swoje zarzuty. Przedmiotem zarzutów może być dopuszczenie się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów lub naruszenie przepisów Kodeksu wyborczego dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów (art. 82 § 1 Kodeksu wyborczego).

Podnoszonych przez wnoszącego protest zarzutów nie można zakwalifikować do żadnej ze wskazanych w art. 82 § 1 Kodeksu wyborczego kategorii naruszeń prawa wyborczego. Prawo wyborcy do wniesienia protestu przeciwko ważności wyborów nie oznacza, że może on kwestionować cokolwiek, co wiązałoby się z wyborami, lecz powinien sformułować zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których te zarzuty opiera, przy czym powinny być to zarzuty dotyczące naruszenia przepisów Kodeksu wyborczego w zakresie ustalonym w art. 82 § 1 Kodeksu wyborczego.

Z tych względów Sąd Najwyższy, na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 258 Kodeksu wyborczego, pozostawił protest bez dalszego biegu, jako niespełniający warunków określonych w art. 241 § 1 i 3 Kodeksu wyborczego.